

har kommenteret – brugte jeg faktisk en del tid på i mit indlæg, så jeg forstår faktisk ikke rigtigt, hvad det er, hr. Frank Dahlgaard efterlyser, hvad angår det ene punkt.

Jeg må så sige til hr. Frank Dahlgaard, at jeg absolut ikke deler hr. Frank Dahlgaards opfattelse af det, hr. Frank Dahlgaard betegner som EU. For mig at se er EU også Frank Dahlgaard og alle andre her i Folketingssalen. Det er et samarbejde, som i bund og grund er et samarbejde mellem borgerne i Europa, borgerne i de stater, der er en del af EU-samarbejdet, og det er ikke noget, der ligger langt væk; det er noget, vi alle sammen er en del af, og som vi alle sammen har en forpligtelse og et ansvar til at gøre vores indflydelse gældende i forhold til.

Der er der nok en fuldstændig afgrundsdyb forskel på, hvad hr. Frank Dahlgaard egentlig mener man kan bruge den slags indflydelse til, og hvad Det Konservative Folkeparti mener man skal bruge den indflydelse til, men vi betragter rent faktisk EU som en fantastisk god platform til at sikre, at landene i Europa samarbejder med hinanden og ikke bekriger hinanden i rent national selvtilstrækkelighed.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

I vurderingen af Nicetraktaten har SF lagt vægt på, at traktaten er en udvidelsestraktat. Der gennemføres nye ting på områder, hvor traktatændringerne udgør en politisk forudsætning for de nuværende EU-landes accept af udvidelserne.

Traktatændringerne på bl.a. det institutionelle område udgør en nødvendig, men ikke tilstrækkelig forudsætning for EU's udvidelse. Der forestår fortsat vanskelige forhandlinger med ansøgerlandene, der skal ske ændringer i EU-politikken, ikke mindst på landbrugsområdet, og der skal sikres den nødvendige folkelige opbakning bag udvidelsespolitikken i de nuværende EU-lande, men Nicetraktaten er en forudsætning for at komme videre i udvidelsesforhandlingerne.

SF anerkender, at der både praktisk og politisk kan være behov for flere flertalsafgørelser ved en større udvidelse af EU, men det vil være uacceptabelt, hvis de medfører en mulighed for undergravning af principperne i det danske velfærdssamfund. Det er SF's opfattelse, at flertalsafgørelser i Nicetraktaten ikke vil få denne konsekvens.

I artikel 42 er der fortsat enstemmighed, ligesom der fortsat er enstemmighed omkring aftalesystemet i artikel 137. Der var på et tidspunkt i forhandlingerne optræk til problemer i artikel 133, hvori EU-kompetencen udstrækkes til også at omfatte bl.a. tjenesteydelser. Men med den nuværende formulering af artikel 133 er det ikke SF's opfattelse, at denne paragraf kan bruges til at gennemtvinge eksempelvis uldliciteringer på miljøområdet eller i sundhedssystemet.

SF vil arbejde for, at denne tolkning indføres i den danske ratifikationslovgivning, og det er min sikre forvisning, at regeringen vil være indstillet på at arbejde med.

De nye stemmeregler i Ministerrådet giver en mindre forskydning til fordel for de store lande, men det er ikke SF's opfattelse, at denne forskydning kan begrunde et nej til traktaten. Hvert land fastholder en kommissær, men der lægges op til en rotationsordning på kommissærposterne, hvis EU på et tidspunkt kommer til at omfatte mere end 27 medlemslande.

SF har argumenteret for vigtigheden af en tæt forbindelse mellem Kommissionen og medlemslandene, og at hvert land som følge heraf må fastholde en kommissær. Indførelsen af en eventuel rotationsordning er udskudt til et senere tidspunkt, og heller ikke dette punkt kan efter SF's opfattelse begrunde et nej til Nicetraktaten.

Nicetraktaten indeholder i artikel 7 en bestemmelse, ifølge hvilken Ministerrådet kan påtale det, hvis det mener, at der er en risiko for, at et medlemsland krænker menneskerettighederne. Man kan eventuelt bede uafhængige personer udarbejde en rapport om situationen i det pågældende land.

SF finder artiklen dybt overflødig ikke mindst i betragtning af, at der i Amsterdamtraktaten er klare bestemmelser, hvis et land rent faktisk overtræder menneskerettighederne. Man der er langt fra den aktuelle artikel 7 og den sanktionspolitik, der blev gennemført i forhold til Østrig i foråret 2000. SF mener således ikke, at artikel 7 kan begrunde et nej til Nicetraktaten.

Sammenfattende er det SF's opfattelse, at Nicetraktaten er af afgørende betydning for den videre udvidelsesproces. De problemer, der ligger i den, kan ikke begrunde en reel blokering af østudvidelsen, og SF kan derfor støtte Nicetraktaten.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi har nu fået regeringens lovforslag, som har til hensigt at ratificere Nicetraktaten, som den fore-